

under Armen, ligesom han spøgende ytrede til sine Bekendte, at det i Grunden var en farlig Sag at have en Kone, hvis Øjne ikke alene lignede men ved Lejlighed ogsaa kunde virke som en Pistolmunding. Privat havde han imidlertid underkastet Nanny et indgaaende Forhør, hvilket var bleven afsluttet med en knaldende Ørefigen, som hun roligt havde taget imod. Hun fandt endog, at hun slap ganske billigt fra den Historie, der i første Øjeblik havde opskræmt hende frygteligt, — ja, hvad mere var, hun blev ved den Lejlighed for første Gang rigtig vellystfuld betaget af sin Mand og var herefter igen en Tid hans ydmyge Slavinde, der villigt — og med forøget Erfaring — tjente hans kønslige Udskejelser.

Imidlertid kunde det dog ikke forhindres, at der sivede et og andet ud om Aarsagen til Løjtnantens Selvmord. Den københavnske Sladder, der ogsaa var flyttet paa Landet, fik tilmed Snu af det efterladte Brev; og naar Philip Salomon og hans Kone kørte deres sædvanlige Aftentur ud ad Strandvejen med deres kongelige Forspand, hilsende og hilst af Venner og Misundere, opstod der en ivrig Hvisken og Tisken rundtom i Villahaverne. Visse Folk havde aldrig rigtig kunnet tilgive Nanny hendes Skønhed, og alene af den Grund havde hendes Dyd altid hørt til de mest omtvistede i Bredgadekvarterets afsluttede lille Samfund, hvor man ligesom i de smaa Provinsbyer kendte hinanden indtil Underbukserne.

Forældrene selv bedømte deres Datters Opførsel meget strengt. Philip Salomon fandt sig endog beføjet til at gøre Dyhring en ligefrem Undskyldning paa Husets og Familjens Vegne. Den eneste af Nannys Paarørende, som tog hende en Smule i Forsvar, var mærkværdig nok Jakobe. Hun, som ellers altid havde været saa uskaansom i sin Dom over Søsteren, havde kun et Skuldertræk tilovers for den hele Affære, som hun ikke fandt nogen Grund til at tage saa højtidelig. Livet krævede nu engang Blod, naar det virkelig skulde leves, — sagde hun. Vilde man være med maatte man være forberedt paa at blive en af dem, af hvem det tappedes!

Men Jakobe havde i det hele forandret sig meget i den sidste Tid. Ikke alene havde hendes Udseende igen tabt sig foruroligende; men der var i hendes Væsen kommet noget af den samme trætte og unaturlige Ligegyldighed, der havde været ejendommelig for hende i Fortiden. Naar Nogen spurgte til hendes Befindende, svarede hun regelmæssigt, at hun havde